

bage. Disse beskattes med $\frac{3}{4}$ pro mille, hvilket altsaa bliver 1,890,000 Kr. i Ejendomsskyld, der hviler paa Landejendomme. Dette er 30 pCt. eller nøjagtig 29,4 pCt. af de nuværende Hartkornsskatter. Altsaa, der bliver herefter en Forskel til Günst for Agrarerne, det har det ærede Medlem Ret i, af 3 pCt., nøjagtig 3 pCt.! Men herved har jeg kun set paa det Beløb, som direkte afskrives. Jeg lader her ude af Betragtning det Beløb, der overføres til Kommunerne som Bidrag til deres Udgifter. Og da dette Beløb efter Forslagene i Fjor var større end det Beløb, der paa lignende Maade bliver fordelt i Aar, vil det, naar dette medregnes, vise sig, at Balancen slaar over til den modsatte Side. Saa nøje er Resultatet stemmende for i Aar og i Fjor med Hensyn til den Lettelse, der ydes Hartkornet. Det siger da sig selv, at dette ikke paa nogen Maade kan give nogen som helst rationel Begrundelse for at erklære disse Forslag uantagelige, naar man har kunnet give Forslagene i Fjor sin Tilslutning. Og dertil kommer saa yderligere en Betragtning, som ud fra det demokratiske Synspunkt, hvorpaa det ærede Medlem stiller sig, ikke kan lades ude af Overvejelse, og det er den, at ved Indførelse af en Ejendomsskyld skabes der et nyt Beskatningssystem, hvorefter det ikke er udelukket, at der, naar det i Tidens Løb maatte vise sig, at Staten har Trang dertil, kan blive opkrævet mere end $\frac{3}{4}$ pro mille. Vi have allerede under Forhandlingerne i disse Dage hørt ærede Medlemmer, og det netop Landboere, udtale sig for, at disse $\frac{3}{4}$ pro mille vare for lidt. Jeg finder nu ikke, at der er Grund til, som Forholdene ligge, at tage mere, end Regeringen har foreslaaet; men man faar herigennem et nyt Skattesystem, som, om fornødent, kan bruges, naar Staten skulde behøve større Indtægter, medens derimod det gamle Hartkornssystem ikke i saa Fald kan bruges.

Det ærede Medlem er dernæst paa ny vendt tilbage til Spørgsmaalet om en Toldreform og har rettet indtrængende Spørgsmaal til Regeringen om, hvorvidt den agter at fremsætte Forslag om en Toldreform. Det underer mig noget, dette Spørgsmaal. Jeg antog, at det ærede Medlem ikke kunde være ubekendt med, at det er ikke Regeringens Hensigt i indeværende Samling at fremsætte Forslag om en almindelig Revision af Toldloven. Dette vil, lad mig tilføje det, ikke udelukke, at der kunde vedtages mindre Ændringer i Toldloven, hvis der skulde være Stemning derfor, i

Lighed med saadanne mindre Forslag, som have været fremsatte f. Eks. i forrige Samling, og som uden synderligt Tab for Statskassen kunde gennemføres. Men et Forslag om en almindelig Toldrevision vil ikke fremkomme i Aar. Det vil der ikke, fordi det er Regeringens Ønske at faa de her foreliggende Skattelove gennemførte. Erfaringen viser noksom, at Sammenkobling eller samtidig Behandling af baade direkte og indirekte Skattelove kun fører til, at det hele gaar i Stykker. Det er Regeringens Opgave at søge at føre Skattereformen til en Løsning, ikke at forøge Konfusionen. Men naar disse Forhandlinger ere tilendebragte, er det mit Ønske at søge ogsaa en Revision af Toldloven gennemført. Jeg er paa det rene med, at det er nødvendigt, hvis den fornødne Fred og Ro i vore Beskatningsforhold skal kunne tilvejebringes.

Med Hensyn til Enkeltheder skal jeg kun nævne en eneste, som blev fremdragen atter i Dag af det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard). Det vedrører Bestemmelsen i Ejendomsskyldslovens § 15. Han ankede atter over, at efter denne Bestemmelse vilde — efter hans Opfattelse — Bygningsafgiften for $\frac{1}{4}$ Aar blive eftergivet. Det ærede Medlem stiller sig paa et rent formalistisk Standpunkt. Dette er Grunden til, at han kommer til den uholdbare Konklusion, at enten bør Bygningsafgiften opkræves i Aaret 1903 for 5 Fjerdingaar, eller ogsaa bør Hartkornsskatterne kun opkræves for 3 Fjerdingaar. Ingen af Delene vil være rigtig; men i øvrigt er dette et Spørgsmaal, ligesom andre Enkeltheder, der vil finde sin naturlige Behandling i Udvalget.

Rosleff: Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Det synes jo, som om han stadig, naar han her i Tinget har Ordet og omtaler Skattelovene, argumenterer ud fra den Forudsætning, at, hvis der havde foreligget en Toldlov sammen med de her foreliggende Lovforslag, vilde han ikke have modsat sig dem; men at det er en stor Uret, der er begaaet, ved at man har skilt disse Love ad. Jeg skal minde det ærede Medlem om, at Venstre allerede den Gang, da Ministeriet Reedtz-Thott forelagde Skattelovene, tog Afstand fra Sammenkoblingen med de indirekte Skattelove, fordi man deri saa en Fare for, at hele Skattespørgsmaalet vilde strande, og at det vilde komme til at vare en rum Tid, inden man kunde faa dette Spørgsmaal